

nictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

350.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 10 marca 1934 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 293) oraz ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 209) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 w ust. 1:

w pkt. 5 po wyrazach: „samolotowe (żegluga powietrznej)” dodaje się: „oraz podlegające na podstawie osobnych przepisów przymusowi koncesyjnemu przedsiębiorstwa przewozu osób i towarów pojazdami mechanicznymi na drogach publicznych”;

w pkt. 13 po wyrazie: „masażystów” wstawia się przecinek oraz wyraz: „kosmetyków”;

w pkt. 16 po wyrazie: „widowisk” wstawia się przecinek oraz wyraz: „gier”;

pkt. 17 otrzymuje brzmienie następujące: „przemysł ludowy, przemysł domowy oraz praca chałupnicza”;

pkt. 19 otrzymuje brzmienie następujące: „przedsiębiorstwa detektywów prywatnych oraz przedsiębiorstwa ochrony mienia (stróżów nocnych)”;

pkt. 20 otrzymuje brzmienie następujące: „biura pisania podań”;

pkt. 21 otrzymuje brzmienie następujące: „przedsiębiorstwa handlu przedmiotami, służącymi wyłącznie do celów wojennych, oraz przedsiębiorstwa handlu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi”;

po pkt. 22 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się nowy punkt jako punkt 23 o brzmieniu następującem:

„23. przedsiębiorstwa (biura) pośrednictwa w zawieraniu małżeństw.”;

na końcu art. 2 dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych oraz rolniczych okre-

śli istotne cechy przemysłu ludowego i domowego oraz pracy chałupniczej, jako zatrudnień zarobkowych, wyłączonych z pod przepisów niniejszego rozporządzenia.”;

2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Prawa prowadzenia przemysłu, jak również prawa przyjmowania na naukę i kierowania praktycznym kształceniem terminatorów, nabyte na podstawie przepisów dotychczasowych, pozostają w mocy.”;

3) w art. 4 ust. 1 początkowe wyrazy: „Przy prowadzeniu przemysłu” zastępuje się wyrazami: „Przy nabywaniu uprawnienia przemysłowego i prowadzeniu przemysłu”; w ust. 2 tegoż artykułu po wyrazach: „o dopuszczeniu go do nabycia” wstawia się wyraz: „właściwego”;

4) w art. 5 dodaje się na końcu nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Prawo samoistnego wykonywania rzemiosła przysługuje osobom prawnym, w których skład zarządu wchodzi rzemieślnicy, posiadający uzdolnienie zawodowe do samoistnego prowadzenia rzemiosła.”;

5) w art. 6 po wyrazach: „przepisom bezpieczeństwa” wstawia się przecinek i dodaje się wyraz: „porządku”;

6) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto rozpoczyna prowadzenie przemysłu ze stałą siedzibą, nienależącego do przemysłów koncesjonowanych (art. 8), powinien donieść o tem równocześnie władzy przemysłowej I instancji, która potwierdzi bez zwłoki odbiór zgłoszenia, jeżeli wydaniu tego potwierdzenia nie sprzeciwiają się przepisy rozporządzenia niniejszego co do ograniczeń rozpoczęcia prowadzenia przemysłu. Osoba, mająca zamiar prowadzić przemysł w zakładzie przemysłowym, którego urządzenie wymaga według art. 14 uprzedniego zatwierdzenia projektu, zgłasza i rozpoczyna prowadzenie przemysłu dopiero po otrzymaniu od właściwej władzy przemysłowej decyzji, zatwierdzającej projekt urządzenia danego zakładu przemysłowego.”;

7) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby prawne powinny podać dane, wskazane w ust. 2 pod liczbą 2 — 4, a w odniesieniu do przedsiębiorstwa, należącego do rodzajów, określanych rozporządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu, powinny nadto podać dane co do 1) kapitału zakładowego przedsiębiorstwa ze wskazaniem jego pochodzenia (krajowego czy zagranicznego), 2) zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa oraz 3) składu osobowego grona założycieli, względnie pierwszego zarządu przedsiębiorstwa.”;

W tym samym artykule dodaje się na końcu nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Przy zgłaszaniu rozpoczęcia prowadzenia rzemiosła mają nadto zastosowanie postanowienia art. 144 i 147.”;

8) w art. 8 w pkt. 1 po wyrazie: „wodociągowych” wstawia się wyrazy: „i kanalizacyjnych”; w punktach 3 i 4 tegoż artykułu skreśla się wyrazy:

„i sprzedaż”, zaś w pkt. 6 skreśla się wyrazy: „utrzymywanie lokali gier w karty” oraz przecinek przed wyrazem: „utrzymywanie”;

w tymże artykule pkt. 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„9) przedsiębiorstwa informacyjne o stosunkach gospodarczych, a w szczególności o stosunkach kredytowych i zdolności płatniczej przemysłowców i innych osób;”;

na końcu tegoż artykułu dodaje się punkty 14, 15 i 16 o brzmieniu następującem:

„14) przedsiębiorstwa wyrobu syntetycznych barwników organicznych oraz syntetycznych półproduktów organicznych, służących do wyrobu barwników i materiałów wybuchowych; postanowienie to stosuje się również w przypadku technicznej rozbudowy takich przedsiębiorstw;

15) wyrób kwasu azotowego;

16) przemysł tragarzy w miastach, które wymieni Minister Przemysłu i Handlu w drodze rozporządzenia, wydanego po porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.”;

9) w art. 9 w ust. 1 po wyrazach: „wymienionych w art. 8 l. 1, 2, 3, 4 i 8” dodaje się: „14”, przy czem przed liczbą „8” zamiast spójnika „i” wstawia się przecinek;

10) art. 10 otrzymuje brzmienie następujące: „Udzielenia koncesji na przemysły, wymienione w art. 8 i w rozporządzeniach Rady Ministrów, opartych na art. 12 ust. 2, można odmówić z uwagi na bezpieczeństwo Państwa lub, po zasięgnięciu opinii właściwej izby przemysłowo-handlowej, ze względu na interes publiczny.”;

11) w art. 12 dodaje się po ust. 1 nowy ustęp, jako ustęp 2, o brzmieniu następującem:

„Ze względu na interes publiczny Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia, na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, rozciągać obowiązek uzyskiwania koncesji na rodzaje lub gałęzie przemysłu, nie wymienione w art. 8. Rozporządzenia takie mogą wskazywać władzę właściwą do udzielania tych koncesyj oraz nakładać na ubiegających się o te koncesje obowiązek wykazywania odpowiedniej umiejętności zawodowej (art. 9 ust. 2). Rozporządzenia Rady Ministrów nie mogą naruszać praw nabytych.”;

W ustępie ostatnim tegoż artykułu wyrazy: „takiego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami: „rozporządzeń, wymienionych w artykule niniejszym”;

12) w art. 14 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „specjalnych palenisk lub”, po wyrazach: „życiu i zdrowiu” wstawia się wyrazy: „pracowników i”, oraz wyraz: „ich” zastępuje się wyrazem: „sąsiadów”;

13) w art. 16 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „destylarnie oraz rafinerje olejów mineralnych, wytwórnice gązolin”;;

14) w art. 18 skreśla się ustęp ostatni;

15) w art. 19 skreśla się końcowe wyrazy: „w terminie dni 30, licząc od dnia złożenia podania lub jego uzupełnienia (art. 17)”;

16) w art. 21 skreśla się w ust. 1 wyraz: „za-interesowane” oraz ustęp 2;

17) w art. 25 skreśla się ostatnie zdanie;

18) w art. 28 skreśla się końcowe wyrazy: „w terminie dni 20, licząc od dnia otrzymania projektu”;

19) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Decyzje władz przemysłowych w sprawach, dotyczących się zatwierdzenia projektów urządzenia zakładów przemysłowych, są wydawane w formie pisemnej.”;

20) po art. 30 wprowadza się nowy artykuł, jako art. 30a, o brzmieniu następującem:

„(1) Minister Przemysłu i Handlu może, po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych, określić w drodze rozporządzenia, jakie kwalifikacje mają posiadać osoby, sprawujące kierownictwo ruchu lub kierownictwo działów technicznych w zakładach fabrycznych, wymienionych w art. 16.

(2) Na wniosek przemysłowców poszczególnych rodzajów przemysłu i po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych Minister Przemysłu i Handlu może wprowadzić w drodze rozporządzenia obowiązek posiadania przez osoby, prowadzące samoistnie przemysł odnośnych rodzajów — odpowiednich, określonych w rozporządzeniu kwalifikacyj zawodowych. Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu nie mogą naruszać praw nabytych.

(3) Postanowienia ust. 2 nie dotyczą przepisów, zawartych w art. 9 i w dziale IX niniejszego rozporządzenia, i ich nie uchylają.”;

21) w art. 33 w ust. 3 po wyrazach: „Uwidocznione imiona i nazwisko” wstawia się wyrazy: „oraz rodzaj prowadzonego przemysłu”, zaś po wyrazach: „muszą się zgadzać z imionami i nazwiskiem” dodaje się wyrazy: „oraz z rodzajem przemysłu”;

22) w art. 38 po ust. 1 dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Zastępca, ustanowiony dla prowadzenia przemysłu koncesjonowanego, nie może równocześnie prowadzić przemysłu koncesjonowanego tego samego rodzaju we własnym imieniu i na własny rachunek, ani też być zastępcą przemysłowym w drugim przedsiębiorstwie tego samego rodzaju.”;

23) w art. 41 w ust. 1 po wyrazach: „wymienionych w artykule 8 l. 7 i 9” dodaje się: „i 12”, przy czem spójnik „i” przed liczbą „9” zamienia się na przecinek;

24) po art. 41 dodaje się nowy artykuł, jako art. 41a, o brzmieniu następującem:

„Właściwa władza przemysłowa może, po zasięgnięciu opinii izby przemysłowo-handlowej, odebrać udzieloną przez siebie koncesję (art. 8) lub licencję (art. 46), jeżeli przemysłowiec został skazany prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo z chęcią zysku lub przeciw moralności publicznej albo za zbrodnię, a ze względu na rodzaj i sposób prowadzenia przemysłu, osobę przemysłowca i popełniony czyn karalny, istnieje uzasadniona obawa nadużywania koncesji lub licencji.

Właściwa władza przemysłowa może, niezależnie od postanowień, zawartych w ust. 1, odebrać udzieloną przez siebie koncesję na prowadzenie przemysłu, wymienionego w art. 8 l. 9, jeżeli w ciągu wykonywania takiego uprawnienia zajdą tego ro-

dzaju okoliczności, które — gdyby istniały w czasie rozpatrywania podania o nadanie koncesji — uzasadniałyby w myśl art. 10 odmowę jej udzielenia.”;

25) art. 43 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dla przedsiębiorstw, prowadzących prze-
mysł przewozu osób i towarów, oraz dla publicznych
pościągów, tragarzy i przewodników może władza
przemysłowa I instancji po wysłuchaniu opinii zar-
ządu gminnego (miejskiego) wydawać miejscowe
regulaminy porządkowe, a po wysłuchaniu opinii te-
goż zarządu i izby przemysłowo-handlowej ustalać
taryfy maksymalne. W miastach, wymienionych
w art. 131 ust. 1, regulaminy porządkowe wydaje
w trybie powyższym władza przemysłowa woje-
wódzka.

W sposób, określony w ust. 1, może władza
przemysłowa I instancji ustalać taryfę maksymalną
również dla kominiarzy, przyczem ustalenie takiej
taryfy powinno w każdym razie nastąpić w razie
istnienia podziału na okręgi kominiarskie.”;

26) art. 44 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zarządy zakładów przemysłowych są obowią-
zane przedstawiać do urzędowego użytku władzy
przemysłowej, wskazanej przez Ministra Przemysłu
i Handlu w drodze rozporządzenia, na jej żądanie
i w terminach przez nią wyznaczonych, ogólne da-
ne o stanie gospodarczym przedsiębiorstwa, infor-
macje o składzie osobowym pracowników, o urzą-
dzeniach technicznych zakładu oraz w przypadku
unieruchomienia zakładu bądź wznowienia ruchu
o przyczynach, jakie wywołały unieruchomienie lub
wznowienie pracy w zakładzie.”;

27) w art. 51 na końcu ustępu 1 kropkę zmie-
nia się na średnik, poczem dodaje się nowy punkt
o brzmieniu następującem:

„4) ze względu na bezpieczeństwo publiczne
nie zasługuje na zaufanie.”;

28) w art. 52 skreśla się pkt. 3 i zmienia się
odpowiednio numerację punktu ostatniego;

29) w art. 53 w ust. 1 w pkt. 2 po wyrazie:
„wyroby” wstawia się wyrazy: „własnej produkcji”;

30) w art. 54 dodaje się na końcu nowy ustęp
o brzmieniu następującem:

„Władza przemysłowa może jednak ze wzglę-
dów gospodarczych lub bezpieczeństwa publicznego
przy udzieleniu licencji lub rozszerzeniu jej ważno-
ści ustalić, że danemu właścicielowi licencji nie wol-
no prowadzić przemysłu okrężnego w poszczegól-
nych powiatach województwa; powiaty te należy
w licencji wymienić.”;

31) w art. 55 dodaje się na końcu nowy ustęp
o brzmieniu następującem:

„Po zasięgnięciu opinii zarządu gminnego (miejs-
kiego) i izby przemysłowo-handlowej władza prze-
mysłowa wojewódzka może w drodze zarządzenia
zakazać prowadzenia przemysłu okrężnego, okre-
ślonego w art. 45 l. 1, w danej miejscowości na wy-
mienionych w zarządzeniu placach i ulicach, posia-
dających budynki o charakterze reprezentacyjnym
lub zabytkowym, a w mieście, liczącem ponad
50.000 mieszkańców, również na ulicach o ruchu
szczególnie intensywnym. Zarządzenie takie należy
ogłosić w urzędowym czasopiśmie wojewódzkim
oraz obwieścić w danem mieście.”;

32) w art. 59 wyrazy: „do prywatnych miesz-
kań” zastępuje się wyrazami: „tak do lokali publicz-
nych, jak i do mieszkań prywatnych”;

33) w art. 61 dodaje się na końcu nowy ustęp
o brzmieniu następującem:

„Wątpliwości co do zakresu obrotu targowego
na poszczególnych targach małych rozstrzyga wła-
dza przemysłowa wojewódzka po wysłuchaniu opi-
nii izby przemysłowo-handlowej, izby rzemieślniczej
oraz izby rolniczej.”;

34) w art. 65 w ust. 1 po wyrazach: „izby prze-
mysłowo-handlowej” kropkę zmienia się na przecie-
nek oraz dodaje się wyrazy: „izby rzemieślniczej
oraz izby rolniczej.”;

35) w art. 66 wyraz: „czterotygodniowym” za-
stępuje się wyrazami: „14 dni”;

36) w art. 68 po wyrazach: „izby przemysło-
wo-handlowej” kropkę zamienia się na przecinek
oraz dodaje się wyrazy: „izby rzemieślniczej oraz
izby rolniczej.”;

37) dział V, poddziały oraz art. 69 — 80 otrzy-
mują brzmienie następujące:

„DZIAŁ V.

ZRZESZENIA PRZEMYSŁOWE ORAZ ICH ZWIĄZKI.

1. Zrzeszenia przemysłowe.

Art. 69. Celem popierania rozwoju przemy-
słu pod względem technicznym i gospodarczym oraz
pozyskiwania krajowych i zagranicznych rynków
zbytu, jak również celem obrony interesów gospo-
darczych zrzeszonych, prowadzący samoistnie przed-
siębiorstwa przemysłowe jednego lub więcej rodza-
jów przemysłu w rozumieniu prawa przemysłowego
mogą, w liczbie co najmniej trzech, stowarzyszać się
wyłącznie na podstawie przepisów rozporządzenia
niniejszego w zrzeszenia przemysłowe o celach nie-
zarobkowych.

O ile szczególne przepisy nie stanowią inaczej,
do zrzeszeń, przewidzianych w ust. 1, mogą przy-
stępować także prowadzący samoistnie przedsię-
biorstwa, wymienione w art. 2 pkt. 5 i 9.

Art. 70. Zrzeszenie przemysłowe jest osobą
prawną; może nabywać i zbywać majątek nierucho-
my i ruchomy, zawierać wszelkiego rodzaju zob-
owiązania, pozywać i być pozywanem.

Za swe zobowiązania zrzeszenie przemysłowe
odpowiada swoim majątkiem.

Art. 71. Zadania zrzeszenia przemysłowego,
jego ustrój wewnętrzny, władze i organa tudzież za-
kres działania, uprawnienia i obowiązki tychże oraz
prawa i obowiązki członków określa statut zrzesze-
nia.

W szczególności statut powinien ustalać:

- 1) nazwę, siedzibę, okręg i rodzaj przemysłu,
objęty zrzeszeniem;
- 2) cele i środki działania;
- 3) prawa i obowiązki członków oraz warunki
ich przyjęcia, wystąpienia i wykluczenia;
- 4) sposób ustanawiania opłat oraz sposób ich
ściągnięcia;

- 5) rodzaje i uprawnienia walnych zebrań członków, sposób ich zwoływania oraz warunki prawomocności uchwał;
- 6) liczbę i sposób powoływania członków zarządu, zakres jego działania oraz warunki prawomocności jego uchwał;
- 7) zatwierdzanie budżetu i rocznych sprawozdań rachunkowych;
- 8) sposób prawnego reprezentowania zrzeszenia;
- 9) warunki i sposób dobrowolnego rozwiązania zrzeszenia, sposób jego likwidacji i przeznaczenie pozostałego majątku, zarówno w przypadku dobrowolnego, jak i przymusowego rozwiązania.

Oprócz powyższych postanowień statut może zawierać jeszcze inne postanowienia, jeżeli nie sprzeciwiają się one przepisom prawnym.

Art. 72. Prawo zakładania oddziałów przysługuje tym zrzeszeniom przemysłowym, których statuty przewidują tworzenie oddziałów. Założenie oddziału podlega zgłoszeniu u wojewody właściwego dla miejsca siedziby zarówno zrzeszenia jak i jego oddziału.

Art. 73. Statut zrzeszenia przemysłowego zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu, który może uprawnienie swe w powyższym zakresie przekazać władzy przemysłowej wojewódzkiej.

Zatwierdzenia statutu należy odmówić, jeżeli jego postanowienia są sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawnymi, zaś można odmówić, po wysłuchaniu opinii właściwej izby przemysłowo-handlowej, jeżeli powstanie zrzeszenia jest niepożądane ze względów gospodarczych.

Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się również przy zatwierdzaniu zmiany statutu.

Art. 74. Nadzór nad zrzeszeniami przemysłowymi sprawuje Minister Przemysłu i Handlu przez swe organa.

Art. 75. Jeżeli zrzeszenie przemysłowe w swej działalności wykracza przeciwko przepisom rozporządzenia niniejszego, statutu, lub obowiązujących ustaw, zagraża interesowi publicznemu, albo jeżeli zrzeszenie mimo wezwania władzy nadzorczej zaniedbuje spełniania swych zadań, Minister Przemysłu i Handlu, po wysłuchaniu opinii izby przemysłowo-handlowej, może rozwiązać zrzeszenie i zarządzić jego likwidację.

Art. 76. Jeżeli zachodzi potrzeba utworzenia zrzeszeń przemysłowych dla celów, wskazanych w art. 69, Minister Przemysłu i Handlu może, na wniosek samoistnych przemysłowców i po wysłuchaniu opinii zainteresowanych izb przemysłowo-handlowych, powołać zrzeszenia przymusowe dla przemysłu danego rodzaju (rodzajów).

Art. 77. Na wniosek zrzeszenia, uchwalony zwyczajną większością obecnych na walnym zebraniu członków zrzeszenia, Minister Przemysłu i Handlu może zarządzić, że do tego zrzeszenia obowiązani są należeć wszyscy przemysłowcy, którzy w okręgu zrzeszenia prowadzą samoistnie przedsiębiorstwa danego rodzaju (rodzajów) przemysłu.

Art. 78. Do zrzeszeń, o których mowa w art. 76 i 77, stosuje się odpowiednio postanowienia

art. 70 — 75 z tem, że członkowie zrzeszenia obowiązani są płacić ustalone w statucie składki w wysokości, zatwierdzonej przez Ministra Przemysłu i Handlu, po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych, pod rygorem ściągnięcia ich w drodze administracyjnej.

2. Związki zrzeszeń przemysłowych.

Art. 79. Zrzeszenia przemysłowe jednego lub więcej rodzajów przemysłu mogą łączyć się w związki dla osiągnięcia tych samych celów, dla jakich mogą powstawać zrzeszenia.

O ile szczególne przepisy nie stanowią inaczej, do związków, przewidzianych w ust. 1, mogą przystępować także zrzeszenia o celach niezarobkowych, w których skład wchodzi prowadzący samoistnie przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2 pkt. 5 i 9.

Art. 80. Do związków zrzeszeń przemysłowych stosuje się odpowiednio postanowienia niniejszego rozporządzenia, dotyczące zrzeszeń przemysłowych, z wyjątkiem art. 76, 77 i 78, z tą zmianą, że do powstania związku zrzeszeń przemysłowych niezbędne są uchwały większości zainteresowanych zrzeszeń przemysłowych jednego lub więcej rodzajów przemysłu, istniejących na danym obszarze.”;

38) artykuły 81 — 110 skreśla się;

39) zamiast zawartych w przepisach działu VI (Uczniowie przemysłowi) wyrazów: „korporacja” oraz „zarząd korporacji” wstawia się wyrazy: „zrzeszenie przemysłowe” oraz „zarząd zrzeszenia przemysłowego”;

40) art. 112 otrzymuje brzmienie następujące:

„Władza przemysłowa w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może przemysłowcowi, któremu na podstawie art. 111 odebrała prawo trzymania uczniów, przywrócić to prawo po upływie roku.”;

41) w art. 116 zamiast dwóch końcowych ustępów wstawia się ustępy o brzmieniu następującem:

„Zrzeszenia przemysłowe oraz cechy mają prawo postanowić, że przed niemi należy zawierać umowę o naukę w przedsiębiorstwie członka zrzeszenia przemysłowego lub cechu. W takim razie obie strony otrzymują odpisy umowy.

Przemysłowcy, a w przypadkach, określonych w poprzednim ustępie, zrzeszenia przemysłowe oraz cechy mają przysyłać w ciągu 14 dni odpisy umów o naukę przemysłu izbie przemysłowo-handlowej, a odpisy umów o naukę rzemiosła izbie rzemieślniczej.

Izby przemysłowo-handlowe oraz rzemieślnicze prowadzą rejestry umów o naukę i przysyłają wyciągi z rejestrów władzom przemysłowym i inspekcji pracy na żądanie tych władz.

Minister Przemysłu i Handlu oraz Minister Opieki Społecznej mogą w miarę potrzeby w drodze łącznie wydawanych rozporządzeń ustalać w poszczególnych rodzajach przemysłu organizację nauki zawodu oraz zasadnicze postanowienia umów o naukę.

Bezpłatne zatrudnianie uczniów przemysłowych jest wzbronione. Wzbronione jest również przyjmowanie przez przemysłowca (pryncypała) wynagrodzenia za naukę uczniów.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Opieki Społecznej określi rodzaje rzemiosła, w których dopuszczony będzie wyjątek od zakazu pobierania opłat za naukę.”;

42) po art. 124 wstawia się nowy artykuł jako art. 124a o brzmieniu następującem:

„W drodze rozporządzeń, przewidzianych w art. 116 ust. 10, mogą być wprowadzone egzaminy na wykwalifikowanych pracowników oraz określony sposób odbywania tych egzaminów.

Egzamin na wykwalifikowanego pracownika zdawać mogą uczniowie po przebyciu w przemyśle przepisanego czasu nauki.

Przepisy ust. 1 i 2 nie stosują się do działu IX niniejszego rozporządzenia.”;

43) w art. 125 w ust. 4 skreśla się wyrazy początkowe: „O ile statuty nie zawierają takich postanowień”;

44) w art. 126 skreśla się wyrazy: „o ile dany czyn nie jest zagrożony karą w powszechnych ustawach karnych”, kropkę po punkcie 3 tegoż artykułu zamienia się na średnik oraz dodaje się nowy punkt 4 o brzmieniu następującem:

„4) odebraniem koncesji lub licencji na określony czas lub na zawsze.”;

nadto do artykułu tego dodaje się na końcu nowe ustępy, jako ustępy 2 i 3, o brzmieniu następującem:

„W odniesieniu do wykroczeń, polegających na niezgodnym z przepisami prowadzeniu przemysłu, wymienionego w art. 8 l. 9, kara grzywny może być podwyższona do 3.000 zł, a kara aresztu do 3 miesięcy.

Naruszenie przepisów regulaminu targowego (art. 68), jeżeli do niego niema zastosowania przepis ustępu pierwszego, będzie karane grzywną do 50 zł lub karą aresztu do dni 3.”;

45) w art. 127 skreśla się ust. 2;

46) art. 128 otrzymuje brzmienie następujące:

„Karę odebrania koncesji i licencji można orzec, jeżeli trzykrotne prawomocne ukaranie przemysłowca w ciągu trzech lat karą grzywny lub aresztu (art. 126, l. 2 i 3) okazało się bezskuteczne i przemysłowiec ten nie stosuje się nadal do przepisów, dotyczących prowadzonego przez niego przemysłu koncesjonowanego lub okrężnego.”

47) art. 130 skreśla się;

48) w art. 131 w ust. 1 wyraz: „magistraty” zastępuje się wyrazami: „zarządy miejskie”; na końcu tego artykułu dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„W sprawach prowadzenia tych rodzajów przemysłu koncesjonowanego, na które udziela pozwoleń (koncesyj) władza przemysłowa I instancji, zarządy miejskie, wymienione w ust. 1, wydają zarządzenia i orzeczenia w porozumieniu z właściwymi starostami grodzkimi. Władza przemysłowa wojewódzka może w miarę miejscowej potrzeby rozciągnąć ten obowiązek porozumiewania się na sprawę prowadzenia przemysłu okrężnego.”;

49) w art. 132 w ust. 1 po wyrazie: „województwie” dodaje się „i Komisarz Rządu m. st. Warszawy”; w ust. 2 w pkt. 3 tego artykułu dodaje się na końcu liczby: „14 i 15”, przyczem znajdujący się

przed liczbą „11” spójnik „i” zamienia się na przecinek; ustęp ostatni tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

„W m. st. Warszawie władza przemysłowa I instancji (zarząd miejski) wydaje orzeczenia i zarządzenia w sprawach zatwierdzania projektów urzędzenia zakładów przemysłowych kategorii, wymienionych w art. 16, przy przestrzeganiu postanowień art. 17 do 27.”;

50) w art. 133 skreśla się wyrazy: „i przez Magistrat stoł. m. Warszawy”;

51) art. 134 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do spraw organizacji przemysłowych w rozumieniu rozporządzenia niniejszego ustanawia się przy władzach przemysłowych wyższych instancji inspektorów organizacji przemysłowych.

Szczegółowy zakres działania inspektorów organizacji przemysłowych, ich charakter służbowy, oraz prawa i obowiązki ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.”;

52) w art. 136 w ust. 1 zmienia się na końcu kropkę na średnik, poczem dodaje się nowy punkt jako punkt 4 o brzmieniu następującem:

„4) dla przemysłów rzemieślniczych.”;

53) podział i tytuł: „C. Środki prawne od decyzji władz przemysłowych.” przed art. 137 oraz art. 137, art. 138, jak również podział i tytuł: „D. Postępowanie w sprawach karnych.” i art. 139 skreśla się;

54) przed art. 140 wstawia się podział i tytuł o brzmieniu następującem:

„C. Środki zabezpieczające.”;

55) w art. 140 w ust. 1 wyrazy: „władza przemysłowa, wydająca orzeczenie karne” zastępuje się wyrazami: „władza przemysłowa I instancji”;

56) w art. 142 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „grzebieniarstwo” oraz „kuchmistrzostwo”;

57) art. 144 otrzymuje brzmienie następujące:

„Prowadzić przemysł rzemieślniczy można dopiero po uzyskaniu od władzy przemysłowej I instancji karty rzemieślniczej (art. 147), wydanej po wykazaniu przed tą władzą posiadania zawodowego uzdolnienia do prowadzenia danego rzemiosła.”;

58) w art. 145 dodaje się na końcu nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Do samoistnego wykonywania rzemiosła, wchodzącego w zakres robót budowlanych, wyszczególnionych w art. 333 i 334 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), wymagane jest posiadanie tytułu mistrza (majstra) danego rodzaju rzemiosła (art. 158 i 159). Prawa do wykonywania wskazanych robót budowlanych, nabyte przez budowniczych (techników budowlanych) przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, pozostają w mocy w dotychczasowym zakresie.”;

59) art. 146 otrzymuje brzmienie następujące:

„Władza przemysłowa I instancji może na wniosek izby rzemieślniczej zwalniać poszczególne osoby od obowiązku wykazania uzdolnienia, określonego w art. 145, jeżeli osoby te wykażą w inny

wystarczający sposób posiadanie odpowiedniego uzdolnienia zawodowego w danym rzemiośle.

Jeżeli chodzi o roboty budowlane, wskazane w art. 333 i 334 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), uprawnienie, przewidziane w ust. 1, przysługuje władzy przemysłowej wojewódzkiej.”;

60) w art. 148 skreśla się w ust. 2 oraz w ust. 3 początkowe wyrazy: „O ile statut nie zawiera takich postanowień,”;

61) w art. 149 w ust. 1 po wyrazach: „mistrza (majstra) rzemieślniczego [art. 158 i 159]” wstawia się: „lub posiadają akademickie wykształcenie techniczne, obejmujące dane rzemiosło”;

62) w art. 155 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Podanie o dopuszczenie do egzaminu czeladniczego wnosi terminator do izby rzemieślniczej. Do podania należy dołączyć: 1) świadectwo ukończenia nauki rzemiosła lub świadectwo (świadectwa), stwierdzające przebyty czas nauki i 2) świadectwo szkolne z ukończenia nauki w publicznej szkole kształcącej zawodowej (lub zamiast niego — świadectwo, stwierdzające posiadanie wykształcenia, uznanego przez państwowe władze szkolne za równoważące z wykształceniem, jakie daje ukończenie publicznej szkoły kształcącej zawodowej). Głuchoniemi i ociemniałi, jak również kandydaci, którzy mogą wykazać się ukończeniem szkoły średniej ogólnokształcącej lub zawodowej, nie mają obowiązku dołączania świadectwa, wskazanego w punkcie 2. Ministrowie: Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mogą w drodze łącznie wydawanych rozporządzeń zawieszać na poszczególnych obszarach Państwa obowiązek dołączania świadectwa szkolnego, wskazanego w pkt. 2.”;

w ust. 2 tegoż artykułu dodaje się po wyrazach: „złożenia egzaminu” następujące wyrazy: „podpisane własnoręcznie przez przewodniczącego i członków komisji”;

63) w art. 156 w ust. 1 wyrazy: „przy każdej z takich szkół” zastępuje się wyrazami: „przy tych szkołach”;

64) w art. 158 dodaje się na końcu dwa nowe ustępy o brzmieniu następującem:

„Podanie o dopuszczenie do egzaminu mistrzowskiego należy wnieść do izby rzemieślniczej, właściwej dla miejsca samoistnego wykonywania rzemiosła lub odbycia ostatniej praktyki czeladniczej.

Do podania należy dołączyć: 1) świadectwo złożenia egzaminu czeladniczego i 2) świadectwo (świadectwa) odbycia co najmniej trzyletniej praktyki czeladniczej, — lub 1) kartę rzemieślniczą, 2) zaświadczenie władzy przemysłowej I instancji o samoistnem nieprzerwanem wykonywaniu rzemiosła w ciągu co najmniej 6 lat, oraz 3) świadectwo szkolne z ukończenia szkoły kształcącej zawodowej, albo świadectwo, stwierdzające posiadanie wykształcenia, uznanego przez państwowe władze szkolne za równoważące z wykształceniem, jakie daje ukończenie publicznej szkoły kształcącej zawodowej, albo świadectwo z ukończenia

kursów kształcących zawodowych, lub zamiast powyższych dokumentów — dowód, stwierdzający uprawnienie kandydata do kształcenia terminatorów przed dniem 16 grudnia 1927 r.”;

65) w dziale IX tytuł poddziału E.: „Cechy i związki cechowe.” zmienia się na: „Cechy.”;

66) art. 160 otrzymuje brzmienie następujące: „Samoistni rzemieślnicy mogą zrzeszać się w cechy. Do utworzenia cechu rzemieślniczego potrzeba co najmniej piętnastu założycieli.”;

67) art. 161 otrzymuje brzmienie następujące: „Do zadań cechu należy:

1) pielęgnowanie ducha łączności oraz utrzymywanie i podnoszenie godności zawodowej członków;

2) piecza nad utrzymaniem dobrego stosunku między członkami cechu i ich pracownikami;

3) piecza nad sprawami młodzieży rzemieślniczej, pozostającej na nauce u członków cechu, oraz załatwianie sporów, wynikłych ze stosunku nauki rzemiosła;

4) popieranie i urządzenie szkół, kursów, odczytów i t. p. w celu kształcenia zawodowego członków cechu oraz ich pracowników i uczniów;

5) tworzenie kas i funduszy zapomogowych dla członków cechu oraz ich rodzin i pracowników.

Cechy posiadają osobowość prawną.

Cechy działają na podstawie statutu, zatwierdzonego przez władzę przemysłową I instancji, która również zatwierdza zmianę statutu. Władza przemysłowa wojewódzka może cech rozwiązać w przypadkach, określonych w art. 75.”;

68) art. 162 otrzymuje brzmienie następujące: „Minister Przemysłu i Handlu w drodze rozporządzenia ustali:

1) szczegółowe zadania cechów;

2) okręg działalności;

3) organizację wewnętrzną cechu, a w szczególności władze cechu, ich prawa i obowiązki oraz sposób ich powoływania;

4) prawa i obowiązki członków;

5) zakres i sposób wykonywania nadzoru przez władzę przemysłową;

6) warunki zatwierdzenia statutu przez władzę przemysłową;

7) warunki i sposób likwidacji dobrowolnej lub przymusowej cechu.”;

69) art. 163 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do rozstrzygania sporów między członkami cechu, między członkami a osobami, do cechu nie należącymi, oraz między czeladnikami, zatrudnionymi u członków cechu, mogą być przy cechach ustanawiane sądy polubowne. Właściwość rzeczowa tych sądów, ich organizację i tryb postępowania określi w drodze rozporządzenia Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.”;

70) artykuły 164 — 166f skreśla się;

71) przed art. 167 wstawia się nowy poddział o brzmieniu następującem:

„F. Stosunek cechów do izby rzemieślniczej.”;

72) art. 167 otrzymuje brzmienie następujące: „Cechy obowiązane są stosować się do zarzą-

dzeń właściwej terytorjalnie izby rzemieślniczej, wynikających z prawa przemysłowego i statutu izby.”;

73) po art. 167 wstawia się nowy poddział o brzmieniu:

„G. Rzemieślnicze związki gospodarcze.”, a następnie dodaje się nowe artykuły 167a do 167i o brzmieniu następującem:

„Art. 167a. Celem popierania rozwoju technicznego i gospodarczego rzemiosła, obrony interesów gospodarczych, pozyskiwania krajowych i zagranicznych rynków zbytu, oraz tworzenia dobrowolnych organizacji rzemieślniczych o charakterze zarobkowym dla podejmowania się dostaw i robót—samoistni rzemieślnicy jednego rodzaju rzemiosła w liczbie co najmniej 10 mogą zrzeszać się na podstawie przepisów rozporządzenia niniejszego w rzemieślnicze związki gospodarcze.

Art. 167b. Rzemieślniczy związek gospodarczy jest osobą prawną; może nabywać i zbywać majątek nieruchomy i ruchomy, zawierać wszelkiego rodzaju umowy, pozywać i być pozywanym.

Za swe zobowiązania rzemieślniczy związek gospodarczy odpowiada swoim majątkiem.

Art. 167c. Zadania rzemieślniczego związku gospodarczego, jego ustroj wewnętrzny, władze i organa, oraz prawa i obowiązki członków ustala statut związku.

W szczególności statut powinien ustalać:

- 1) nazwę, siedzibę, okrąg i rodzaj rzemiosła, objętego związkiem;
- 2) zadania i środki działania;
- 3) prawa i obowiązki członków oraz warunki ich przyjęcia, wystąpienia i wykluczenia;
- 4) sposób ustanawiania opłat oraz sposób ich ściągnięcia;
- 5) fundusze związku;
- 6) rodzaje i uprawnienia walnych zebrań członków, sposób ich zwoływania, oraz warunki prawomocności uchwał;
- 7) liczbę i sposób powoływania członków zarządu, jego zadania i zakres działania oraz warunki prawomocności jego uchwał;
- 8) zatwierdzanie budżetu i rocznych sprawozdań rachunkowych;
- 9) sposób prawnego reprezentowania związku;
- 10) warunki i sposób dobrowolnego rozwiązania związku, sposób jego likwidacji i przeznaczenie pozostałego majątku zarówno w przypadku dobrowolnego, jak i przymusowego rozwiązania.

Nadto statut może zawierać jeszcze inne postanowienia, zmierzające do spełniania zadań związku, jeżeli postanowienia te nie sprzeciwiają się przepisom prawnym.

W spełnianiu swych zadań związki współdziałają z izbami rzemieślniczymi.

Art. 167 d. Do rozstrzygania sporów między członkami rzemieślniczego związku gospodarczego mogą być przy związkach ustanawiane sądy polubowne.

Właściwość rzeczową tych sądów, ich organizację i tryb postępowania określi w drodze rozporządzenia Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu,

Art. 167 e. Rzemieślniczy związek gospodarczy może zakładać oddziały, jeśli statut to przewiduje. Założenie oddziału podlega zgłoszeniu wojewodzie właściwemu dla miejsca siedziby zarówno oddziału, jak i związku.

Art. 167 f. Statut rzemieślniczego związku gospodarczego zatwierdza po wysłuchaniu opinii związku izb rzemieślniczych lub właściwych izb rzemieślniczych Minister Przemysłu i Handlu, który może swe uprawnienia w tym zakresie przekazać władzy przemysłowej wojewódzkiej.

Zatwierdzenia statutu należy odmówić, jeżeli jego postanowienia są sprzeczne z obowiązującymi przepisami, a w szczególności z przepisami rozporządzenia niniejszego, jeżeli już istnieje na obszarze Państwa rzemieślniczy związek gospodarczy dla danego rodzaju rzemiosła, lub też, jeśli utworzenie takiego związku nie leży w interesie gospodarczym danego rodzaju rzemiosła.

Postanowienia powyższe stosuje się odpowiednio również przy zatwierdzaniu zmiany statutu.

Art. 167 g. Nadzór nad rzemieślniczymi związkami gospodarczymi sprawuje Minister Przemysłu i Handlu przez swe organa.

Art. 167 h. Jeżeli działalność rzemieślniczego związku gospodarczego wykracza przeciwko przepisom rozporządzenia niniejszego, statutowi lub obowiązującym ustawom, zagraża interesowi publicznemu, albo jeżeli związek mimo wezwania władzy nadzorczej zaniedbuje spełniania swych zadań, Minister Przemysłu i Handlu, po wysłuchaniu opinii związku izb rzemieślniczych, może związek rozwiązać.

Art. 167 i. Na wniosek związku izb rzemieślniczych Minister Przemysłu i Handlu może zarządzić, że do danego rzemieślniczego związku gospodarczego obowiązani są należeć wszyscy samoistni rzemieślnicy, którzy w okręgu związku rzemieślniczego wykonywają rzemiosło, objęte związkiem.

Do związku, o którym mowa w ustępie poprzednim, stosuje się odpowiednio postanowienia art. 167a — 167 h z tem, że członkowie związku obowiązani są płacić ustalone w statucie składki pod rygorem ściągnięcia ich w drodze administracyjnej.”;

74) w art. 196 w ust. 1 wyraz: „magistratom” zastępuje się wyrazami: „zarządem miejskim”, oznaczenie „1”, treść pkt. 2 oraz ustęp 2 skreśla się; w tymże artykule dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, poleskiego, nowogrodzkiego, wileńskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, lwowskiego, krakowskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego ogranicza się ustaloną rozporządzeniem niniejszem właściwość władz przemysłowych o tyle, że załatwianie spraw, wymienionych w ust. 1, przekazuje się w zleconym zakresie nie mającym uprawnień władzy przemysłowej I instancji (art. 131) zarządom miejskim tych miast z pośród liczących ponad 10.000 mieszkańców, które oznaczy rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Pomimo takiego przekazania dotychczasowa właściwość

wość w tych sprawach władzy przemysłowej wojewódzkiej, jako władzy odwoławczej, nie ulega zmianie.”;

75) w art. 198 w ust. 2 skreśla się zdanie drugie; w ust. 3 tegoż samego artykułu po wyrazach: „przy zatwierdzaniu zakładów przemysłowych dla tłoczenia ropy (Dz. u. p. Nr. 143)” dodaje się zdanie następujące:

„z tem,

1) że moc obowiązującą wyżej wymienionych rozporządzeń rozszerza się na cały obszar Państwa;

2) że koncesje, wymienione w wyżej powołanych rozporządzeniach, nadają wyższe urzędy górnicze;

3) że zatwierdzanie projektów urządzenia wytwórni gazoliny oraz zakładów przemysłowych, służących do prowadzenia przemysłu, objętego rozporządzeniami, wymienionymi powyżej, należy do władz górniczych, a mianowicie, jeżeli chodzi o destylarnie i rafinerje olejów mineralnych i o zakłady magazynowania i transportu ropy, do wyższych urzędów górniczych; zaś jeżeli chodzi o zakłady pozostałe — do okręgowych urzędów górniczych;

4) że przy zatwierdzaniu projektów urządzenia zakładów przemysłowych wyżej określonych (pkt. 3) władze górnicze stosują postępowanie, przewidziane w art. 17 — 27;

5) że Minister Przemysłu i Handlu, z zastrzeżeniem postępowania, przewidzianego w art. 17 — 27, może przenieść w drodze rozporządzenia kompetencje wyższych urzędów górniczych na okręgowe urzędy górnicze, jak również w drodze rozporządzenia określić, jakie kwalifikacje mają posiadać osoby, sprawujące kierownictwo ruchu lub kierownictwo działów technicznych w zakładach, wymienionych w pkt. 3.”;

ust. 4 tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby, które prowadzą samoistnie rzemiosło na zasadzie praw nabytych (art. 3 ust. 2) i nie posiadają kart rzemieślniczych w formie, określonej w art. 147 ust. 2, są zobowiązane zgłosić się do władzy przemysłowej I instancji w terminie do dnia 1 stycznia 1935 roku z równoczesnym okazaniem zaświadczenia właściwej izby rzemieślniczej o posiadaniu uprawnienia przemysłowego. Władza przemysłowa I instancji wyda tym rzemieślnikom karty rzemieślnicze w formie, określonej w art. 147 ust. 2, z zaznaczeniem na karcie, że wydano ją na zasadzie nabytego prawa do samoistnego prowadzenia rzemiosła danego rodzaju.”;

ustępy: przedostatni i ostatni tegoż artykułu skreśla się.

Art. 2. Istniejące w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej korporacje i związki działają nadal na podstawie przepisów, które obowiązywały w chwili zatwierdzenia ich statutów. Powinny one jednak zamieścić w statucie postanowienia, wynikające z ustawy niniejszej, przy najbliższej zmianie statutu. Do powyższych korporacji i związków ma zastosowanie art. 75 prawa przemysłowego.

Przepis ust. 1 artykułu niniejszego ma zastosowanie również do istniejących w chwili wejścia

w życie ustawy niniejszej stowarzyszeń przemysłowych oraz ich związków, które mają cele, wskazane w art. 69 prawa przemysłowego, i powstały na podstawie innych przepisów, niż przepisy prawa przemysłowego. Wspomniane stowarzyszenia i związki powinny być zgłoszone Ministrowi Przemysłu i Handlu w ciągu jednego roku pod rygorem grzywny do 2.000 złotych, nałożonej w drodze administracyjnej. Do tych stowarzyszeń i związków mają zastosowanie art. 74 i 75 prawa przemysłowego.

Istniejące w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej cechy wolne, a na obszarze województwa śląskiego ponadto cechy przymusowe i stowarzyszenia przemysłowe, zrzeszające rzemieślników, powinny w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, przewidzianego w art. 1 pkt. 68 (art. 162) ustawy niniejszej, przedstawić do zatwierdzenia nowe statuty, odpowiadające przepisom ustawy niniejszej i wyżej wskazanego rozporządzenia. Władza przemysłowa wojewódzka może w poszczególnych przypadkach termin ten przedłużyć o dalsze 6 miesięcy. Jeśli cech (stowarzyszenie przemysłowe) nie przedstawi w tym terminie nowego statutu, władza przemysłowa wojewódzka rozwiąże cech. O ile statut lub uchwała cechu nie stanowi o przeznaczeniu majątku, pozostałego po zaspokojeniu zobowiązań cechu, majątek ten zostanie użyty na cele ogólne, odpowiadające interesom rzemiosła; na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego czysty majątek rozwiązanych cechów wolnych należy w pierwszym rzędzie użyć na zwrot wkładek członków, jeżeli statut lub uchwała cechu inaczej nie stanowi.

Istniejące w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej związki cechów, a na obszarze cieszyńskiej części województwa śląskiego związki stowarzyszeń przemysłowych, zrzeszających rzemieślników, ulegają likwidacji w terminie jednego roku. Dobrowolną likwidację związków przeprowadza na podstawie swego statutu. Jeżeli dobrowolna likwidacja nie nastąpi, wojewódzka władza przemysłowa właściwa dla miejsca siedziby związku, przeprowadza likwidację przymusową, przy zastosowaniu postanowień statutu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu, oraz z odpowiednią zmianą numeracji.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 3 miesiące po ogłoszeniu — z wyjątkiem postanowień art. 1 pkt. 8, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, oraz postanowień art. 1 pkt. 20 ust. 2, które wchodzi w życie w terminie, który określi osobna ustawa — i obowiązuje na całym obszarze Państwa. Z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 15 marca 1932 r.

o koncesjonowaniu przedsiębiorstw wyrobu kwasu azotowego (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 344).

Prezydent Rzeczypospolitej: *J. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

351.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 20 kwietnia 1934 r.

o zmianie okręgów sądów grodzkich w powiecie radzyńskim.

Na podstawie art. 270 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Gminę Kobyłka wyłącza się z okręgu Sądu Grodzkiego w Radzyminie i włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Wołominie.

§ 2. Gminę Międzyłes wyłącza się z okręgu Sądu Grodzkiego w Wołominie i włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Jadowie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1934 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

352.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 20 kwietnia 1934 r.

w sprawie zmiany okręgów sądów grodzkich w powiecie koneckim.

Na podstawie art. 270 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Gminę Borkowice wyłącza się z okręgu Sądu Grodzkiego w Skarżysku-Kamiennej i włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Końskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1934 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

353.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 27 kwietnia 1934 r.

w sprawie należnych sędziom kosztów przeniesienia.

Na podstawie art. 84 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r., zmieniającego niektóre przepisy prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin wygaśnięcia mocy obowiązującej przepisu art. 84 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r., zmieniającego niektóre przepisy prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 661), oznacza się na dzień 1 czerwca 1934 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

354.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 4 maja 1934 r.

w sprawie nadania gminie wiejskiej Skórcz w powiecie starogardzkim, województwie pomorskiem ustroju miasta.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895) zarządzam co następuje:

§ 1. Gminie wiejskiej Skórcz w powiecie starogardzkim, województwie pomorskiem nadaje się urząd miasta według przepisów ordynacji miejskiej dla sześciu wschodnich prowincyj z dnia 30 maja 1853 r. (Zb. ust. pr. str. 261), zmienionej częściowo rozporządzeniem Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 12 sierpnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 490) i ustawą z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*